

[Industriministeren]

nedsætte bidraget til en enkelt procent, og jeg mener også, at det er et ganske godt signal, set i lyset af den aktuelle situation, som er opstået, siden vi behandlede forslaget sidst. Vi har oplevet en forværring af renteniveaet, en forværring af situationen i den finansielle sektor og af dens mulighed for at være risikovillig, fordi man er tvunget til at slanke sine balancer og se på, hvor man får den allerbedste forrentning af de eksisterende udlånsmuligheder.

Hr. Rahbæk Møller rejser spørgsmålet, om forslaget er tilstrækkeligt, hvis vi skal have gang i nye virksomheder, der også har innovative projekter; der vil efter hr. Rahbæk Møllers opfattelse være behov for en øget risikovillig mulighed for at få investeret egenkapital i virksomhederne. Hr. Rahbæk Møller gør ligeledes ganske rigtigt opmærksom på, at inflationen ikke længere kan medvirke til en hurtig afskrivning af en sådan investering af egenkapital, og at der ej heller er mulighed for at investere den friværdi, som man tidligere kunne oparbejde i sin egen private faste ejendom. Regeringen og jeg selv er fuldt opmærksomme på behovet, men imidlertid er det ikke sikkert, at industriministeren eller andre regeringsmedlemmer falder over en stor papkasse med mange hundrede millioner kroner på vej ud af folketingsalen. Der vil altså være tale om et behov for at finde finansieringsmuligheder for at etablere et sådant egenkapitalinstitut, eller hvad vi skal kalde det, og det er noget, regeringen arbejder meget seriøst på; men det kræver altså grundige overvejelser, også om, hvordan man i givet fald ville administrere en sådan ordning. Men der skal ikke herske tvivl om hos hr. Rahbæk Møller, at det er noget, som jeg ser meget seriøst på, og som der arbejdes på på fuldt tryk.

Lad mig afslutte med at sige tak for de positive bemærkninger; jeg er indstillet på at medvirke til, at udvalget får besvaret sine spørgsmål grundigt og i så hurtig takt, at vi forhåbentlig kan få vedtaget dette lovforslag så betids – og det skulle have været et svar til hr. Kim Behnke – at der i realiteten ikke vil blive tale om nogen væsentlig forsinkelse i forhold til, hvornår det oprindelige lovforslag skulle være trådt i kraft.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jeg vil gerne sige til industriministeren, at det var ikke primært et spørgsmål om tab i ordningen eller ej. Jeg henviste til, at der burde være en forskel på den ene og den anden slags lån, altså de lån, hvor man får en kaution på 50 pct. fra staten, og almindelige lån, hvor man ikke gør det. Hvis renten bliver den samme, synes jeg, det er urimeligt, og det bidrag og den præmie, der skulle betales, kunne meget passende illustrere forskellen på de to låneformer.

Industriministeren (Trøjborg):

Jeg er fuldstændig enig med fru Pia Larsen, og det er også regeringens forventning, at der kan blive tale om en lavere rente her. Men nok så vigtigt: Det er regeringens bestemte opfattelse, at der ville blive tale om større risikovillighed for pengeinstitutternes udlån af denne samlede lånemasse på 2 mia. kr., vi taler om her.

Det er også vores opfattelse – i øvrigt i overensstemmelse med det høringssvar, der er kommet fra Finansrådet – at der vil være tale om et større engagement, større vilje til at administrere ordningen fra pengeinstitutternes side, hvis vi kan finde en lidt større moderation på spørgsmålet om det pågældende bidrag, der kan give sig udtryk i en forøgelse af renten, i hvert fald i det første år, hvor bidraget skal betales. Så man kan altid diskutere frem og tilbage, om det skal være 1½ pct. eller 1 pct.; regeringen har altså valgt 1 pct., og vi mener, det er fornuftigt – ikke mindst set i lyset af de høringssvar, der er kommet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden: